Klanjajte taj i taj namaz u to i to vrijeme i taj i taj namaz u to i to vrijeme; a kada namaz nastupi, neka jedan od vas prouči ezan i neka vam imami onaj koji zna najviše Kur'ana.

Prenosi se od Ejjuba, on od Ebu Kilabe, a ovaj od Amra b. Seleme da je kazivao: "Upitao me je Ebu Kilaba: 'Zar se nećeš susresti s njim i postaviti mu neka pitanja?', misleći na Amra b. Selemu. Susreo sam se s njim i pitao ga, a on je počeo kazivati: 'Bili smo kod vode pored koje su prolazili ljudi. Pored nas su nailazili putnici, pa smo ih pitali: 'Šta je to s ljudima? Šta je to s ljudima? Ko je ovaj čovjek?' Oni bi odgovarali: 'Tvrdi da ga je Allah poslao, da mu je objavio, ili da mu je objavio to i to.' Pamtio sam te riječi, i one su se učvrstile u mojim prsima. Arapi su prihvatanje islama odgađali do pobjede. Govorahu: 'Pustite njega i njegov narod, pa ako ih nadvlada, on je istinski poslanik.' Kada se desilo oslobođenje Meke, sva plemena su požurila sa obznanom svog islama, a moj otac je prihvatio islam prije mog plemena. Kada je došao među njih rekao je: 'Došao sam vam, tako mi Allaha, od istinskog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem!', dodavši: 'Klanjajte taj i taj namaz u to i to vrijeme, i taj i taj namaz u to i to vrijeme; a kada namaz nastupi, neka jedan od vas prouči ezan i neka vam imami onaj koji zna najviše Kur'ana.' Pogledali su, pa nije bilo nikoga ko je znao više Kur'ana od mene, jer sam ja učio od putnika, pa su me proturili ispred sebe, a imao sam šest ili sedam godina. Na meni je bio ogrtač koji bi se, kada bih pao na sedždu, zadigao uz leđa, pa je neka žena iz susjedstva rekla: 'Zar nećete sakriti od nas stražnjicu svoga učača?!' Kupili su platno i skrojili mi košulju. Ničemu se nisam tako obradovao kao toj košulji.'"

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Prenosi se od Ejjuba, on od Ebu Kilabe, a ovaj od Amra b. Seleme da je kazivao: "Upitao me je Ebu Kilaba: 'Zar se nećeš susresti s njim i postaviti mu neka pitanja?', misleći na Amra b. Selemu. Susreo sam se s njim i pitao ga, a on je počeo kazivati: 'Bili smo kod vode pored koje su prolazili ljudi. Pored nas su nailazili putnici, pa smo ih pitali: 'Šta je to s ljudima? Šta je to s ljudima? Ko je ovaj čovjek?' Oni bi odgovarali: 'Tvrdi da ga je Allah poslao, da mu je objavio, ili da mu je objavio to i to.' Pamtio sam te riječi, i one su se učvrstile u mojim prsima. Arapi su prihvatanje islama odgađali do pobjede. Govorahu: 'Pustite njega i njegov narod, pa ako ih nadvlada, on je istinski poslanik.' Kada se desilo oslobođenje Meke, sva plemena su požurila sa obznanom svog islama, a moj otac je prihvatio islam prije mog plemena. Kada je došao među njih rekao je: 'Došao sam vam, tako mi Allaha, od istinskog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem!', dodavši: 'Klanjajte taj i taj namaz u to i to vrijeme, i taj i taj namaz u to i to vrijeme; a kada namaz nastupi, neka jedan od vas prouči ezan i neka vam imami onaj koji zna najviše Kur'ana.' Pogledali su, pa nije bilo nikoga ko je znao više Kur'ana od mene, jer sam ja učio od putnika, pa su me proturili ispred sebe, a imao sam šest ili sedam godina. Na

meni je bio ogrtač koji bi se, kada bih pao na sedždu, zadigao uz leđa, pa je neka žena iz susjedstva rekla: 'Zar nećete sakriti od nas stražnjicu svoga učača?!' Kupili su platno i skrojili mi košulju. Ničemu se nisam tako obradovao kao toj košulji.'" Ovim se hadisom ne može dokazivati neobaveznost pokrivanja stidnog mjesta u namazu, jer se to samo jednom, i to slučajno, dogodilo, a moguće je i da se ovo desilo prije nego što su oni saznali za obaveznost pokrivanja stidnog mjesta u namazu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/11296